

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind stabilirea
unor măsuri privind imobilul „Sala Palatului” și pentru
modificarea unor acte normative**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri privind imobilul „Sala Palatului” și pentru modificarea unor acte normative, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.215 din 9.07.2018 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D776/17.07.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, sub rezerva luării în considerare a următoarelor observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect transmiterea bunului imobil „Sala Palatului”, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”. De asemenea, se abrogă Ordonanța de urgență nr.109/2017 privind înființarea Centrului Cultural "Sala Palatului" și pentru stabilirea unor măsuri care să asigure funcționarea acestuia, prin care imobilul menționat mai sus a fost transmis din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Totodată, demersul legislativ vizează modificarea Ordonanței Guvernului nr.19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu modificările și completările ulterioare, în sensul simplificării proceduri de atribuire a reședințelor oficiale.

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Potrivit **preambulului**, „situația extraordinară care necesită intervenția legislativă prin delegare este determinată de **starea precară a imobilului Sala Palatului**, care impune în regim de maximă urgență intervenții pentru consolidarea acestui imobil simbol al vieții culturale din București, cerință care implică, totodată, transmiterea dreptului de administrare a imobilului, anterior demarării procedurilor de obținere a fondurilor necesare lucrărilor”.

3. Menționăm că prezentul proiect **nu este însoțit de avizul de oportunitate** al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul privind promovarea unui asemenea demers legislativ, încălcându-se prevederile art.31 alin.(1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.561/2009, conform cărora ordonanțele de urgență vor fi avizate, din punctul de vedere al oportunității promovării acestora.

4. Menționăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, *„pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public”* (Decizia nr.1008/2009). Totodată, Curtea Constituțională a statuat în mod constant (Decizia nr.919/2011) că *situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei "a căror reglementare nu poate fi amânată"*. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că *„pentru a fi pe deplin respectate exigențele art.115 alin.(4) din Constituție, Guvernul trebuie să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că nu exista vreun alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative”*.

Față de cele reținute de Curtea Constituțională, este de analizat dacă motivarea situației extraordinare pentru reglementarea în regim de urgență a transmiterii dreptului de administrare a Sălii Palatului, propusă la art.I din proiect, îndeplinește exigențele art.115 alin.(4) din Constituție.

Distinct de analizarea situației extraordinare, este de analizat dacă, în contextul în care proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr.109/2017 a fost adoptat de Senat în data de 14.03.2018 și trimis spre dezbatere Camerei Deputaților, se poate susține că nu exista un alt instrument legislativ ce ar putea fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative, astfel încât să fie îndeplinite cerințele

constituționale referitoare la urgența reglementării soluțiilor legislative propuse la art.I. Amintim că, potrivit **Deciziei Curții Constituționale nr.258/2006** *„inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare (...) constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență”*.

Referitor la soluția propusă pentru art.II, este de analizat dacă intenția de simplificare a procedurilor de atribuire a reședințelor oficiale este determinată de o situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată sau de rațiuni care justifică doar oportunitatea reglementării. În acest context, amintim că, prin **Decizia nr.255/2005**, Curtea Constituțională a reținut că *„invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, cărui a se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acestuia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative”*

Având în vedere dispozițiile **art.115 alin.(4)** din Constituție și deciziile Curții Constituționale în materie, este deci necesară completarea **Notei de fundamentare** și a **preambulului**, în sensul argumentării și dezvoltării elementelor **de fapt și de drept ale situației extraordinare** ce reclamă recurgerea la această cale de reglementare, precum și prezentarea efectelor negative ce se pot ivi în cazul neadoptării proiectului în regim de urgență.

5. Referitor la transmiterea bunului imobil „Sala Palatului”, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Culturii și Identității Naționale în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, semnalăm că, potrivit **art.867 alin.(1)** din **Legea nr.287/2009 privind Codul civil**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dreptul de administrare se constituie **prin hotărâre a Guvernului**, a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local.

Întrucât ordonanțele de urgență pot fi adoptate cu modificări și completări de către Parlament, iar, ulterior, forul legislativ poate interveni legislativ oricând asupra acestora, opinăm că ar putea deveni

incidente cele reținute de Curtea Constituțională prin **Decizia nr.494/2013**. Cu acest prilej, Curtea a reținut că „*acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art.61 alin.(1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă*”

6. Sub rezerva celor de mai sus, sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, prevăzute de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, supunem atenției inițiatorului următoarele aspecte:

6.1. La titlu, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, sugerăm reformularea acestuia astfel încât să reflecte cu mai multă claritate obiectul reglementării.

6.2. La **preambul**, după actul normativ invocat- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.109/2017- se va introduce sintagma ”cu modificările ulterioare”;

6.3. La **art.II**, dat fiind faptul că alineatul este element structural în cadrul articolului, potrivit exigențelor de tehnică legislativă textul va debuta după modelul: ” **Art.II – Alineatul (1) al articolului 3 din...**”.

PRESIDENTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.707/18.07.2018